

ВСТУПНЕ СЛОВО ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА ТА ДЕКАНА ЮРИДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

ЩЕ ОДИН КРОК ПО ШЛЯХУ ПОВЕРНЕННЯ ДО ВЛАСНИХ ВИТОКІВ

Кінець XX – початок XXI століття стали часом грандіозних якісних перемін у всіх сферах буття людства. Світ із біполярного через багатополарний неухильно трансформується в аполарний. Стала доконаним фактом дійсності четверта промислова революція, породжена найфундаментальнішими відкриттями у науці. Нова інформаційна ера докорінно змінила соціум і місце людини у ньому. Епохальні переміни цим не закінчились. Світ продовжує змінюватись. Він змінюється дедалі швидше й рішучіше. Все це стало найголовнішою особливістю сучасного виклику праву та правопізнанню, породило їх кризу. А як зазначав Октавіо Пас, щоразу, коли суспільство опиняється в кризі, воно інстинктивно звертає свої погляди до витоків, шукає у них знамення.

Одним з таких витоків для сучасного правопізнання був злам XIX і XX століть. У той час науково-пізнавальна традиція, в тім числі і традиція правопізнання, пережила одну з найгостріших у своїй історії філософсько-методологічних, теоретико-гносеологічних, морально-психологічних та ментальних криз. Її квінтесенція полягала у революційній, на парадигмальному рівні, зміні стандартів наукового пізнання. Як тепер добре відомо, на зміну їх класичній матриці прийшла матриця некласична. Сповна ця криза була осмислена методологами науки та самими науковцями аж у 80-х роках XX ст.

На межі XIX – XX ст.ст. і у правознавстві завершився методологічний розрив двох діаметрально протилежних підходів до розуміння критеріїв та стандартів науковості. Остаточно розчарувавшись у продуктивності класичних загаль-нонаукових стандартів науковості у правопізнанні, більшість вчених-юристів стали на шлях виокремлення із єдиної світової науки **наук про культуру**, включно із правознавством та протиставлення їх **наукам про природу**. Однак власної методології пізнання своїх об'єктів вивчення, яка б докорінно відрізнялась від загальнонаукової методології, вони не виробили й донині.

Є.Ерліх, пік наукової творчості якого охоплює якраз роки його праці у Чернівецькому національному університеті (1896-1918), пішов іншим шляхом. Він залишився на позиціях пошуку істинності правопізнання з єдиних для усіх наук загальнометодологічних підходів. Ідучи в обраному напрямі та водночас вважаючи неприйнятними для правопізнання класичні стандарти науковості, він обґрунтував концепцію «живого права», розробив парадигмальні засади соціологічної теорії права, відкрив у праві явище онтологічного (буттєвого) плюралізму і тим самим більше, ніж на десятиліття раніше від фізиків-теоретиків впритул підійшов до формулювання основоположного для некласичного типу наукової раціональності принципу доповнюваності. Цим самим він реально наблизив наукове правознавство до пізнання істинної природи права.

Саме з метою сприяння подоланню світоглядної та методологічної кризи у правопізнанні і праворозумінні, яка склалася на рубежі XX-XXI століть, і задуманий «Ерліхівський журнал». Він є ще одним кроком Чернівецької правничої школи по шляху повернення до власних витоків, свідченням незворотності процесів переходу усього вітчизняного правознавства на європейські світоглядні і методологічні засади. Журнал покликаний стати трибуною для дискусій з вищезазначених проблем, місцем для викладу правознавцями нових світоглядних і методологічних підходів до правопізнання і праворозуміння, нових гіпотез та концепцій щодо природи права.

«Ерліхівський журнал» розвиватиме соціологічний підхід у правопізнанні і праворозумінні, сприятиме подоланню в українському правознавстві панування позитивізму

як методології та практики правопізнання і праворозуміння, стане передусім трибуною для вчених, що дотримуються антропосоціокультурного підходу до них.

Оскільки над розробкою вищезазначених проблем працюють як вітчизняні, так і зарубіжні дослідники права, усіх їх запрошуємо до плідної співпраці з журналом.

Найголовнішими принципами редакційної політики є свобода наукової творчості та академічна доброчесність, всебічна підтримка відкритої професійної полеміки на основі співставлення наукових фактів та безкомпромісне несприйняття академічної недоброчесності в усіх її проявах.

Періодичність видання журналу складає два випуски на рік. «Ерліхівський журнал» публікується англійською та українською мовами, має повнотекстову версію на власному сайті.

Михайло Никифорак, редактор «Ерліхівського журналу», доктор юридичних наук, професор

Петро Пацурківський, декан юридичного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, доктор юридичних наук, професор

OPENING SPEECH OF THE EDITOR-IN-CHIEF AND DEAN OF THE FACULTY OF LAW

ONE MORE STEP ON THE WAY BACK TO OUR OWN ORIGINS

The end of the 20th - beginning of the 21st century became a time of significant qualitative changes in all spheres of human existence. The world from the bipolar through the multipolar is steadily transforming into apolar one. The fourth industrial revolution, generated by fundamental discoveries in science, has become *a fait accompli*. The new information era radically changed the society and the place of the human in it. Epochal changes did not end there. The world continues to change. It changes faster and more decisively. All this became the main feature of the modern challenge to law and legal cognition, gave rise to their crisis. As noted by Octavio Paz, whenever the society is in a crisis, it instinctively seeks for answers (signs) in its origins.

One of these origins for the modern legal cognition was the period at the turn of the 20th century. At that time, the scientific and cognitive tradition, including the tradition of legal cognition, survived one of the most acute philosophical-methodological, theoretic-epistemological, moral-psychological and mental crises in its history. Its quintessence consisted in a revolutionary change in the standards of scientific knowledge, at the paradigmatic level. It is well-known now, that a non-classical matrix replaced the classical one. This crisis was fully comprehended by the methodologists of science and most of scientists only in the 80s of the 20th century.

At the turn of the 20th century the methodological rupture of two diametrically opposed approaches to understanding the criteria and standards of scientific methods was also completed in jurisprudence. Completely disappointed in the performance of the classical general scientific standards of scientific knowledge in law, most of the legal scholars took the path of isolating from the single universal science the **sciences of culture**, including jurisprudence and contrasting them with the **sciences of nature**. However, they have not yet developed their own methodology of cognizing their objects of study that would be fundamentally different from the general scientific methodology, they have not worked out to this day.

Eugen Ehrlich, whose peak of scientific creativity covers just the years of his work at the Chernivtsi National University (1896-1918), went the other way. He insisted that the true cognition of law rests with the common for all sciences general-methodological approaches. Going in the chosen direction and simultaneously considering the classical standards of scientificity unacceptable for legal cognition, he substantiated the concept of "living law", developed the paradigmatic foundations of the sociological theory of law, discovered in the law the phenomenon of ontological (existential) pluralism and thereby approached the formulation of the principle of complementarity that is fundamental for the non-classical type of scientific rationality. And all that has been done before the physicists-theoreticians did. This is how, he, objectively, has brought scientific jurisprudence closer to the knowledge of the true nature of law.

Just with the aim of helping to overcome the ideological and methodological crisis in the legal cognition and understanding of law that emerged at the turn of the 21st century the "Ehrlich's Journal" was conceived. It is one more step of the Chernivtsi Law School on the way back to its own origins; it's an evidence of the irreversibility of the processes of the transition of all national jurisprudence to European philosophical and methodological foundations. The Journal is intended to become a forum for discussions on the above-mentioned problems, a place for lawyers to present new worldview and methodological approaches to legal cognition and understanding of law, new hypotheses and concepts about the nature of law.

The "Ehrlich's Journal" will develop a sociological approach in legal cognition and understanding of law, will help overcome the dominance of positivism in Ukrainian jurisprudence as a methodology and practice of legal cognition and understanding of law, will be, first of all, a platform for scholars who adhere to the anthroposociocultural approach to them.

Whereas the development of the above-mentioned problems is worked by both national and foreign researchers of law, all of them are invited to productive cooperation with the Journal.

The main principles of the editorial policy are freedom of scientific creativity and academic fairness, comprehensive support for open professional polemics based on the comparison of scientific facts and uncompromising rejection of academic unfairness in all its manifestations.

The periodicity of the Journal is two volumes per year. The "Ehrlich's Journal" is published in English and Ukrainian, has a full-text version on its own website.

Mykhailo Nykyforak,
Editor-in-Chief of the "Ehrlich's Journal",
Doctor of Laws (LLD), Professor.

Petro Patsurkivskyy,
Dean of the Faculty of Law
Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University,
Doctor of Laws (LLD), Professor.